

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **I. L.**, státní příslušnost Ukrajina, zastoupeného Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Praha 3, Olšanská 2, P.O.Box 78, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.7.2012 č.j. CPR-5575-2/ČJ-2012-9CPR-V238, o správním vyhoštění,

t a k t o :

I. Žaloba s e **z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví rozsudku uvedeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že jestliže dle žalované a správního orgánu I. stupně žalobce vykonával práci v rozporu s jemu vydaným pracovním povolením, pak tato skutečnost nezakládá důvod pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 z.č. 326/1999 Sb. Z tohoto ustanovení je zřejmé, že správní vyhoštění lze uložit cizinci pouze v případě, kdy vykonává zaměstnání bez povolení k zaměstnání nikoli však v případě, kdy vykonává zaměstnání v rozporu s povolením k zaměstnání, jako tomu bylo v případě žalobce a jak k tomuto závěru dospěl správní orgán I. stupně i žalovaná. Správní vyhoštění tak v tomto případě bylo žalobci

uděleno bez právního důvodu, neboť skutečnost, že tento vykonával práci v rozporu s povolením k zaměstnání, není zákonným důvodem pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 z.č. 326/1999 Sb. Konstatoval, že napadené rozhodnutí o správním vyhoštění je nezákonné. Za irelevantní považoval argumentaci žalované týkající se porušení ustanovení § 5 písm. e) bodu 2 z.č. 435/2004 Sb. s tím, že se žalobce dopustil výkonu nelegální práce, když zákon o pobytu cizinců v žádném z důvodů, pro které lze vydat rozhodnutí o správním vyhoštění, neuvádí jako samostatný důvod výkon nelegální práce. Výkon nelegální práce je upraven v zákoně o zaměstnanosti a v tomto zákoně je také upraven jako samostatný přestupek, a to v § 139 odst. 1 písm. c), přičemž kontrolní činnost na tomto úseku vykonávají státní orgány uvedené v § 125 z.č. 435/2004 Sb. a o řízeních ohledně těchto přestupků rozhodují státní orgány uvedené v § 141 odst. 4 z.č. 435/2004 Sb. Žádný z těchto orgánů, který by měl jakoukoliv pravomoc na úseku kontrolní činnosti a řízení o správních deliktech na úseku zaměstnanosti, není Policie ČR, odbor cizinecké policie. Tento orgán v rámci své pravomoci může vycházet pro konstatování výkonu nelegální práce pouze z rozhodnutí vydaných k tomu oprávněných správních orgánů, když v případě žalobce žádné takové rozhodnutí o tom, že by se tento dopustil výkonu nelegální práce, vydáno nebylo resp. nebylo součástí spisového materiálu. Jak je však uvedeno výše, i kdyby se žalobce dopustil výkonu nelegální práce, tato skutečnost nemůže být důvodem pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť jediným důvodem pro vydání takového rozhodnutí může být pouze ta skutečnost, že byl žalobce na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání. Žádný z těchto důvodů však naplněn nebyl a tudíž nebyl v případě žalobce dán zákonný důvod pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění.

V písemném vyjádření k žalobě ze dne 9.8.2012 žalovaný uvedl, že postupoval v souladu se zákonem, když výkon práce mimo místo uvedené v povolení k zaměstnání považoval za výkon práce v rozporu s povolením k zaměstnání.

Pokud žalobce, ač měl vydáno povolení k zaměstnání v okrese Olomouc, ve skutečnosti pracoval v Hradci Králové, pracoval v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání. Odkázal na vyjádření Úřadu práce Hradec Králové ze dne 18.4.2012, dle něhož krajskou pobočkou v Hradci Králové nebylo vydáno žádné pracovní povolení.

K námitce žalobce, že není na místě odkazovat na pojem „nelegální práce“ neboť zákon č. 326/1999 Sb. takový pojem nezná, žalovaný uvedl, že z ustanovení § 5 e) zákona č. 435/2004 Sb. vyplývá, co lze považovat za nelegální práci, konkrétně výkon závislé práce fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah, nebo pokud fyzická osoba-cizinec vykonává práci v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu s povolením k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání ve zvláštních případech nebo v rozporu s modrou kartou; to neplatí v případě převedení na jinou práci podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, a konečně pokud fyzická osoba-cizinec vykonává práci pro právnickou nebo fyzickou osobu bez platného povolení k pobytu na území České republiky, je-li podle zvláštního právního předpisu

vyžadováno. Žalovanému je známo, že k samotnému konstatování výkonu nelegální práce, příp. postihu ve věci není oprávněn, a v předmětném řízení o správním vyhoštění nerozhodl příslušný orgán o tom, že žalobce vykonával nelegální práci, je přesvědčen, že spisovým materiálem je doloženo, že se žalobce svým jednáním dopustil výkonu nelegální práce. Žalovaný připomenul, že správní orgán I. stupně je vázán ustanovením § 57 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., a zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění byly splněny.

Dále uvedl, že má za to, že v posuzovaném případě lze jako skutkovou situaci označit nelegální práci žalovaného, kterou mu bylo prokázáno, že v zaměstnaneckém poměru prováděl na stavbě OD Futurum, Hradec Králové (např. stavět lešení, zametat, uklízet), a to v období od 01.01.2012 do dne 18.04.2012, kdy byla provedena kontrola správním orgánem I. stupně v rámci součinnostní akce s Inspektorátem práce Hradec Králové. Žalovaná dále odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí č.j. CPR-1196- 2/ČJ-2012-9CPR-V238 a navrhla zamítnutí žaloby.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 9.7.2012 č.j. CPR-5575-2/ČJ-2012-9CPR-V238, jakož i připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazováním soud zjistil, že:

1) Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Olomouci dne 14.11.2011 rozhodl o prodloužení povolení k zaměstnání pro I. L., který byl zaměstnán u zaměstnavatele GEMO Olomouc, spol. s r.o. pro druh práce tesař a místo výkonu práce okres Olomouc. Povolení bylo prodlouženo na dobu od 1.2.2012 do 31.1.2013 s přihlédnutím k situaci na trhu práce a vzhledem k tomu, že zaměstnání bude vykonáváno u téhož zaměstnavatele.

2) Dne 18.4.2012 byl sepsán Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend úřední záznam č.j. KRPH-38376-2/ČJ-2012-050026-SV, dle kterého I. L., nar.X byl kontrolován v areálu přístavby FUTURUM na ulici Brněnská, Hradec Králové. Kontrolou jeho dokladů bylo zjištěno, že má povolený pobyt na adrese Na Chmelnici 541/7, Olomouc-Nová ulice a podle jeho vyjádření má rozhodnutí o zaměstnání vydáno Úřadem práce Olomouc, s místem výkonu práce Olomouc, u firmy Gemo Olomouc s.r.o. Úřadem práce v Hradci Králové bylo potvrzeno, že pro okres Hradec Králové nemá vydáno rozhodnutí o povolení k zaměstnání.

3) Úřad práce České republiky, Krajská pobočka v Hradci Králové sdělil dne 18.4.2012, že na jméno I. L., nar.X, státní příslušnost Ukrajina,

nebylo vystaveno Úřadem práce–krajská pobočka Hradec Králové žádné pracovní povolení.

4) Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odbor cizinecké policie dne 18.4.2012 vydala Oznámení o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb. proti cizinci L. I.

5) Dne 18.4.2012 byl Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odbor cizinecké policie č.j. KRPB-38376-2/ČJ-2012-050026-SV sepsán protokol o vyjádření L. I.- účastníka správního řízení. Jmenovaný sdělil: „V České republice jsem již od roku 2007. Od tohoto roku pracuji pro firmu GEMO Olomouc s.r.o. jako její zaměstnanec. Od 1. ledna 2012 pracuji na stavbě u Futura v Hradci Králové jako dělník. Dělal jsem vše, co bylo potřeba (zametal, uklízel, pomáhal stavět lešení apod.). Ještě jednou uvádím, že mým zaměstnavatelem je firma GEMO Olomouc s.r.o. V Hradci Králové nám dělal vedoucího M. R. Do práce jsem chodil pravidelně od pondělí do neděle, tj. 7 dní v týdnu. Nástup do práce máme v 7 hodin a děláme vždy tak 13,5 až 17,5 hodin denně, podle toho jak je práce. Peníze dostávám jednou měsíčně "na ruku" od zástupce firmy Gemo. Hodinovou mzdu mám ve výši 60,- Kč na hodinu. Zdravotní a sociální pojištění za mne odvádí firma GEMO Olomouc s.r.o. Jako zaměstnanec GEMO Olomouc jsem nevěděl, že můžu pracovat jenom v okrese Olomouc. Mám vydané rozhodnutí z Úřadu práce v Olomouci, kde je uvedeno, že mohu pracovat jako tesař a jen v okrese Olomouc. Dále mám sepsanou smlouvu s firmou GEMO Olomouc, kde je uvedeno, že budu pracovat jako tesař, stavební dělník pro společnost GEMO, a to v okrese Olomouc. Pracovní poměr dle této smlouvy jsem uzavřel na dobu od 01.02.2012 do 31.01.2013. Opravdu nevím, že nemohu pracovat jinde, než je uvedeno v rozhodnutí z úřadu práce. Myslel jsem si, že můžu pracovat všude, kam mne zaměstnavatel vyšle. Na otázku, zda na území České republiky a Evropské unie mám osobu, kvůli které by ukončení mého pobytu bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené uvádím, že jsem ženatý a mám dceru. Manželka a dcera pobývají na území Ukrajiny a dále uvádím, že návrat do domovské vlasti nebude znamenat žádný problém. Na Ukrajině nejsem hledán a ani stíhaný pro nějaký čin. Na území České republiky ani na území Evropské unie nemám žádné kulturní ani společenské vazby. Uvádím ale, že bych chtěl zůstat tady v České republice, a to z důvodu, že na Ukrajině není práce. To, že zde pracuji v rozporu se zákonem o zaměstnanosti, jsem opravdu nevěděl. Důvěřoval jsem zaměstnavateli, že máme vše v pořádku. Finanční prostředky na návrat domu mám“.

6) Ministerstvo vnitra dne 18.4.2012 sdělilo, že vycestování I. L., nar. X, státní příslušnost Ukrajina, trvale bytem Ukrajina, bytem v ČR, N.Ch. 541/7, O.-N. U., je možné.

7) Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend Hradec Králové, ze dne 18.4.2012 č.j. KRPB-28276/ČJ-2012-050026-SV bylo I.

L. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Současně byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí s odůvodněním, že v rámci správního řízení bylo správním orgánem zjištěno, že dne 18.4.2012 byl policisty Oddělení pobytových agend Odboru cizinecké policie Hradec Králové společně s pracovníky Oblastního inspektorátu Hradec Králové kontrolován I. L. při výkonu pomocných prací v areálu přístavby Futurum v Hradci Králové. Ke kontrole předložil cestovní doklad číslo X a povolení k pobytu číslo X s platností pobytu do 5.3.2012. Na základě podkladů ze strany Úřadu práce České republiky, Krajskou pobočkou v Hradci Králové bylo zjištěno, že v Hradci Králové pracuje bez platného povolení k zaměstnání. Svým jednáním se dopustil nelegální práce, čímž porušil ustanovení § 5 písm. e) bodu 2 zákona číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti v platném znění (dále jen zákona č. 435/2004 Sb.). Tato skutečnost byla potvrzena Úřadem práce České republiky, Krajskou pobočkou v Hradci Králové ve sdělení vedeném pod spisovou značkou: MPSV-UP/15134/12/HK ze dne 18.4.2012. Výkon nelegální práce byl zjištěn kontrolou Odboru cizinecké policie Hradec Králové provedenou dne 18.4.2012 v 09.25 hodin. Tato skutečnost je uvedena v úředním záznamu ze dne 18.4.2012 vedeném pod č.j. KRPH-38376/ČJ-2012-050026, který sepsali pracovníci Oddělení pobytových agend Odboru cizinecké policie Hradec Králové.

Na základě výše uvedených skutečností správní orgán dne 18.4.2012 zahájil dle ustanovení § 46 odst. 1 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád v platném znění (dále jen zákon č. 500/2004 Sb.), správní řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie dle ustanovení §§ 118 a 119 zákona číslo 326/1999 Sb. proto, že byl na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání. Správní orgán na základě zjištěných skutečností dospěl k závěru, že výše uvedeným jednáním naplnil podmínky pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona číslo 326/1999 Sb., neboť podle tohoto ustanovení policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizinci, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

Správním orgánem bylo rozhodnuto o správním vyhoštění na území členských států Evropské unie se stanovením doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, neboť správní orgán považuje toto opatření za nevyhnutelné k dosažení stavu, aby se na území ČR zdržovali pouze cizinci, jejichž pobyt je v souladu s platnými právními předpisy. Česká republika disponuje právem, aby na jejím území pobývali jen ti cizinci, kterým zde byl povolen pobyt podle platných zákonů nebo jestliže jejich právo pobytu vyplývá z platných mezinárodních smluv a kteří dodržují právní normy platné v České republice. Doba, po kterou nelze umožnit vstup na území byla stanovena po posouzení závažnosti jeho protiprávního jednání, tedy adekvátně k výši pokuty, kterou mu Úřad práce Hradec Králové uložil

za jeho výkon zaměstnání na území České republiky bez povolení k zaměstnání. Po zhodnocení všech okolností rozhodl správní orgán o délce doby, po kterou nelze umožnit vstup na území, na spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí a dobu stanovil v délce 1 roku. Počátek běhu doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, se stanoví v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., dle kterého je správní orgán povinen mimo jiné stanovit dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, tzn. že musí určit počátek i konec této doby. Počátek běhu této doby je stanoven okamžikem, kdy cizinec pozbude oprávnění pobývat na území České republiky, neboť předpokladem pro počátek běhu doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, je ztráta oprávnění k pobytu na území České republiky, kdy cizinec již nadále nemůže v souladu se zákonem setrvávat na našem území.

Správní orgán uvedl, že doba k vycestování byla stanovena tak, aby si mohl na území České republiky zařídit bezodkladně nezbytně nutné osobní záležitosti a taktéž zařídit nezbytné záležitosti spojené s jeho vycestováním z území České republiky. On sám nesdělil žádnou skutečnost, která by bránila jeho vycestování z území České republiky a do protokolu o vyjádření účastníka správního řízení uvedl, že může bezpečně vycestovat do domovského státu. Z těchto důvodů byla stanovena doba k vycestování z území v souladu se zákonnými ustanoveními v délce, která je uvedena ve výroku tohoto rozhodnutí. Po zhodnocení důkazů jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti, zhodnocení společenské nebezpečnosti jeho jednání, pohnutek, míry zavinění a jeho osoby dospěl správní orgán k názoru, že správní vyhoštění z území členských států Evropské unie po dobu uvedenou ve výroku rozhodnutí se jeví jako přiměřené opatření. Správní orgán po důkladném zhodnocení všech skutečností považoval jeho protiprávní jednání za dostatečně prokázané. Z těchto důvodů bylo rozhodnuto o správním vyhoštění z území členských států Evropské unie, kde doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, byla stanovena v souladu se zákonnými ustanoveními v délce, která je uvedena ve výroku tohoto rozhodnutí.

8) Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend Hradec Králové, dne 18.4.2012 pod č.j. KRP-28276/ČJ-2012-050026-SV, rozhodla o povinnosti I. L. uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

9) Rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 9.7.2012 pod č.j. CPR-5575-2/ČJ-2012-9CPR-V238, které žalobce napadl žalobou ze dne 3.8.2012, žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend Hradec Králové ze dne 18.4.2012 č.j. KRP-38376/ČJ-2012-050026-S, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že dne 18.4.2012 byl správním orgánem I. stupně v rámci součinnostní akce s Inspektorátem práce Hradec Králové v areálu stavby OD Futurum, Hradec Králové kontrolován účastník řízení, přičemž

bylo zjištěno, že účastník řízení má na území České republiky povolen pobyt a má vydáno povolení k zaměstnání Úřadem práce Olomouc, s místem výkonu práce Olomouc u firmy GEMO Olomouc. spol. s.r.o. Na základě výše uvedeného bylo téhož dne zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění a následně vydáno napadené rozhodnutí. Dle protokolu o vyjádření účastníka řízení ze dne 18.04.2012 je zřejmé, že účastník řízení pracoval od 01.01.2012 na stavbě OD Futurum v Hradci Králové, až do dne provedené kontroly tedy do 18.04.2012. Tomu svědčí i kopie pracovní docházky účastníka řízení za měsíc leden až březen 2012. V protokolu o vyjádření účastníka řízení uvedené skutečnosti potvrdil, a dále uvedl, že na stavbě pomáhal stavět lešení, zametal, uklízel apod. Dále uvedl, že do zaměstnání chodil pravidelně od pondělí do neděle, tj. 7 dní v týdnu. Peníze dostával účastník řízení jednou měsíčně tzv. na ruku od zástupce firmy GEMO. Účastník řízení o tom, že může pracovat jenom v okrese Olomouc, nevěděl. Měl za to, že může pracovat všude, kam ho zaměstnavatel vyšle.

K námitce účastníka řízení, dle které byl svým zaměstnavatelem pouze krátkodobě přeřazen, a to v žádném případě s úmyslem porušení či obcházení zákona, uvedl odvolací orgán, že správním orgánem I. stupně bylo během správního řízení o správním vyhoštění zjištěno, že účastník řízení svým jednáním porušil ustanovení § 5 písm. e) bodu 2 zákona č. 435/2004 Sb., (dále jen "zákon č. 435/2004 Sb.") o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, tedy že se dopustil výkonu nelegální práce. Z definice nelegální práce je zcela jednoznačné, jaká činnost je považována za nelegální práci - výkon práce v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání, tj. v rozporu s jakoukoli náležitostí uvedenou v povolení k zaměstnání, včetně místa výkonu práce. Za podmínek stanovených zákonem č. 435/2004 Sb. může krajská pobočka Úřadu práce České republiky vydat cizinci povolení k zaměstnání. Obsaditelnost ohlášeného volného pracovního místa, jako i situace na trhu práce, nejsou posuzovány celorepublikově, ale právě s ohledem na konkrétní ohlášené volné pracovní místo u konkrétního zaměstnavatele, v konkrétním místě. Cizinec tak má následně v povolení k zaměstnání místo výkonu práce coby obligatorní náležitost povolení výslovně určeno, stejně tak jako zaměstnavatele, druh práce apod. Přestože zákon č. 262/2006 Sb., Zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, např. stanovuje podmínky, za kterých je možné převedení na jiný druh práce, u cizince takováto změna nastat nemůže. Zákon č. 435/2004 Sb. nestanovuje takovou výjimku, a proto nutno výkon práce mimo místo uvedené v povolení k zaměstnání považovat za výkon práce v rozporu s povolením k zaměstnání. Odvolací orgán poukázal na ustanovení § 145 zákona č. 435/2004 Sb., které výslovně upravuje postup zaměstnavatele v případě, je-li jeho záměrem zaměstnávat cizince na více místech výkonu práce.

K námitce účastníka řízení, dle které mu uložení správního vyhoštění znemožňuje další výkon práce a zaměstnavatele připraví o pracovní sílu se speciální kvalifikací, která je pro zaměstnavatele velmi důležitá, uvedl odvolací orgán, že dle vyjádření účastníka řízení na stavbě pomáhal stavět lešení, zametal, uklízel atd. Odvolací orgán je toho názoru, že tuto pracovní činnost nelze považovat za činnost, pro kterou by zaměstnanec musel mít speciální kvalifikaci, a proto se odvolací orgán s touto námitkou účastníka řízení neztotožňuje.

Odvolací orgán uvedl, že mu byla zároveň s odvoláním doručena kopie rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání vydaná Úřadem práce v Olomouci s platností do 30.11.2012, místem výkonu práce Olomouc, kterým bylo účastníku řízení prodlouženo povolení k zaměstnání u zaměstnavatele GEMO Olomouc, spol. s r.o se sídlem D. 562/22, L., 779 00 Olomouc 9. Zároveň byla odvolacímu orgánu doručena kopie rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání s platností do 31.01.2013 u téhož zaměstnavatele s výkonem práce v okrese Olomouc. Odvolací orgán dovodil, že v daném řízení o správním vyhoštění jsou vedlejší, neboť účastník řízení byl zaměstnán v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání (v rozporu s místem výkonu práce).

Správní orgán I. stupně posoudil v souladu s ustanovením § 119a odst 2 zákona č. 326/1999 Sb. přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života účastníka řízení a dospěl k závěru, že vydaným rozhodnutím nedojde k nepřiměřenému zásahu do soukromého či rodinného života účastníka řízení. Správní orgán I. stupně s odkazem na ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb. zhodnotil závažnost protiprávního jednání účastníka řízení délku jeho pobytu na území České republiky, jeho zdravotní stav a věk, pevnost a povahu rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území České republiky. Dle vyjádření účastníka řízení jeho manželka i děti žijí v domovském státě. Na území České republiky nemá účastník řízení žádné vazby. Na území České republiky by chtěl účastník řízení zůstat, a to z důvodu, že na Ukrajině není práce. Po posouzení výše uvedeného byl odvolací orgán toho názoru, že vydaným rozhodnutím nedojde k nepřiměřenému zásahu do soukromého či rodinného života účastníka řízení. Odvolací orgán měl za to, že tíživá ekonomická situace v domovském státě účastníka řízení nikterak neopravňuje k výkonu nelegální práce na území České republiky.

Odvolací orgán dále uvedl, že správní orgán I. stupně při posuzování délky doby, po kterou nelze účastníku řízení umožnit vstup na území členských států Evropské unie, hodnotil zejména závažnost protiprávního jednání účastníka řízení, délku výkonu nelegální práce a stanovil dobu, po kterou nelze účastníku řízení umožnit vstup na území členských států v délce 1 roku. Poukázal na ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb. a uvedl, že dle názoru odvolacího orgánu je stanovená doba 1 roku, čili v dolní polovině zákonného rozpětí, přiměřená, a to s ohledem na posouzení závažnosti protiprávního jednání míry zavinění účastníka řízení, který byl přesvědčen, že může pracovat i v jiném místě, než jenom v okrese Olomouc. Odvolací orgán byl po prostudování správního spisu přesvědčen, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 zákona č. 326/1999 Sb.

Odvolací orgán zdůraznil, že správní orgán I. stupně v souladu s ustanovením § 120a zákona č. 326/1999 Sb. zaslal žádost o vydání závazného stanoviska k otázce vycestování účastníka řízení dle ustanovení § 179 zákona č. 326/1999 Sb., a dne 18.04.2012 obdržel závazné stanovisko k možnosti vycestování účastníka řízení s tím, že vycestování je možné.

Ředitelství služby cizinecké policie dospělo k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v řízení v souladu s ustanoveními § 3 a § 50 citovaného zákona, tedy zjistil náležitě skutečný stav věci a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady a zjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch účastníka řízení. Účastníku řízení byla ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1, 2, 3 citovaného zákona dána možnost navrhopat důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Nálezacím orgánem byl skutkový stav spolehlivě zjištěn, doložen a popsán v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Doba, po kterou nelze účastníku řízení umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v souladu se zákonem na 1 rok a odvolacímu orgánu se jeví přiměřená.

10) Proti rozhodnutí odvolacího orgánu o uložení správního vyhoštění podala Gemo Olomouc, spol. s r.o. odvolání, kterým se domáhala zrušení rozhodnutí mimo jiné s odůvodněním, že jmenovaný plnil příkaz svého zaměstnavatele a jejich úmysl, ani úmysl společnosti v žádném případě nesměřoval k porušování nebo obcházení zákona. L. I. má povolení k pobytu platné do 31.1.2013.

III.

Dle písm.e) bod 2 zákona č. 435/2004 Sb. pro účely tohoto zákona se rozumí nelegální práci,

1. výkon závislé práce fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah, nebo
2. pokud fyzická osoba-cizinec vykonává práci v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu s povolením k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání ve zvláštních případech (dále jen „zelená karta“) vydaným podle zvláštního právního předpisu nebo v rozporu s modrou kartou; to neplatí v případě převedení na jinou práci podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce,
3. pokud fyzická osoba-cizinec vykonává práci pro právnickou nebo fyzickou osobu bez platného povolení k pobytu na území České republiky, je-li podle zvláštního právního předpisu vyžadováno),

Podle ustanovení § 145 zákona č. 435/2004 Sb. záměr zaměstnávat cizince na více místech výkonu práce projedná a povolení k zaměstnání pro více míst výkonu práce vydá úřad práce po vyjádření krajské pobočky Úřadu práce, v jejímž územním obvodu má být zaměstnání vykonáváno.

Podle § 139 odst.1 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb. fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že vykonává nelegální práci.

IV.

Ze všech procesních úkonů, učiněných žalobcem v tomto řízení, soud zjistil, že Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Olomouci dne 14.11.2011 rozhodl o prodloužení povolení k zaměstnání pro I. L., který byl zaměstnán u zaměstnavatele GEMO Olomouc, spol. s r.o. pro druh práce tesař

a místo výkonu práce okres Olomouc. Povolení bylo prodlouženo na dobu od 1.2.2012 do 31.1.2013 s přihlédnutím k situaci na trhu práce a vzhledem k tomu, že zaměstnání bude vykonáváno u téhož zaměstnavatele. Dne 18.4.2012 byl policisty Oddělení pobytových agend Odboru cizinecké policie Hradec Králové společně s pracovníky Oblastního inspektorátu Hradec Králové kontrolován I. L. při výkonu pomocných prací v areálu přístavby Futurum v Hradci Králové. Ke kontrole předložil cestovní doklad číslo X a povolení k pobytu číslo X s platností pobytu do 5.3.2012. Na základě podkladů ze strany Úřadu práce České republiky, Krajskou pobočkou v Hradci Králové bylo zjištěno, že v Hradci Králové pracuje bez platného povolení k zaměstnání.

Krajský soud shodně se správním orgánem dospěl k závěru, že žalobce svým jednáním se dopustil nelegální práce ve smyslu ustanovení § 5 písm. e) bod 2, zákona č. 435/2004 Sb., když vykonával práci v rozporu s jemu vydaným pracovním povolením pro místo výkonu práce Olomouc. Práci vykonával v Hradci Králové a tudíž vykonával zaměstnání bez povolení k zaměstnání. Tato skutečnost byla důvodem pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 119 odst.1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb.

Jestliže žalobce vykonával práci v jiném místě, než na které se vztahovalo povolení vydané úřadem práce, pak žalobce byl na území České republiky zaměstnán bez povolení, což je důvodem pro správní vyhoštění podle § 119 odst.1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

Krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného. Žalovaný správní orgán při posuzování správního vyhoštění žalobce postupoval v souladu s příslušnými právními normami a procesně správným způsobem. Dbal na zachování všech práv žalobce garantovaných mu právním řádem České republiky. Jak vyplývá z dokumentů založených ve správním spise, žalovaný si opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, takže vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl žalovaný veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě nichž rozhodoval.

Soud se neztotožnil s námitkami žalobce, které uvedl v žalobě, a týkaly se nesprávného právního posouzení. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalovaný postupoval v řízení o správním vyhoštění v souladu se zákony. Zjistil skutečný stav věcí, opatřil si pro rozhodování řadu podkladů a vyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Správní orgán přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Rozhodnutí je řádně odůvodněno. Žalovaný objasnil, na základě jakých úvah a skutečností dospěl ke svému závěru, odůvodnil použití příslušných ustanovení. Námitky žalobce považuje soud proto za nedůvodné.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem soud podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl žalobu jako nedůvodnou.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovaný náklady řízení nežádal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26. září 2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně